

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3Tos/32/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5623011814
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5623011814.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovvej a sudcov JUDr. Eriky Bebčákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, na neverejnom zasadnutí konanom 27. marca 2024 prejednal sťažnosť podanú odsúdeným A. B., nar. XX.X.XXXX, proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 8Nt/59/2023-83 zo dňa 17.1.2024 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného A. B. zamietla, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením, č.k. 8Nt/59/2023-83 zo dňa 17.1.2024, podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania vo veci rozsudku Okresného súdu Ružomberok vedeného pod sp.zn. 1T/70/2017 zo dňa 27.11.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/2/2018 zo dňa 1.3.2018, pre pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. e) Tr. zák., zamietol.

Zo zápisnice o verejnom zasadnutí zo 17.1.2024 vyplýva, že po vyhlásení uznesenia, jeho odôvodnení a po poučení o opravnom prostriedku prokurátor uviedol, že sa vzdáva práva podania sťažnosti, odsúdený uviedol, že podáva sťažnosť a obhajca uviedol, že sa pripája k vyjadreniu odsúdeného.

Dňa 8.2.2024 súdu prvého stupňa boli doručené dôvody sťažnosti odsúdeného A. B. prostredníctvom zvoleného obhajcu, ktorý sťažnosť odôvodnil nasledovne:

„Máme za to, že súd nesprávne vyhodnotil nami predložené dôkazy, keďže opomenul základnú skutočnosť, že povinnosťou obžalovaného a v danom prípade v rámci konania odsúdeného nie je preukázať svoju nevinu, ale postačuje, keď spochybní vykonané dôkazy a závery z týchto dôkazov vyplývajúcich, keď v súvislosti s novovykonanými dôkazmi je možné, že výsledok súdneho konania bude iný ako v predchádzajúcom konaní.

V danom prípade z vykonaných dôkazov je zrejmé, že skutok tak, ako je popísaný v odsudzujúcom rozsudku sa stať nemohol a nie je povinnosťou odsúdeného pri obnove konania preukázať, ako sa skutok stal, pretože na to nemá technické možnosti, ale spochybní skutok ako taký, čo v danom prípade z predložených dôkazov vyplýva. Keďže je nesporné z vykonaných dôkazov zo sledovania odsúdeného, ktoré v rámci hlavného pojednávania vykonané neboli, nemohol A. B. odovzdať drogy „C. D.“ – agentovi v čase, ako je uvedené v skutkovej vete rozsudku, keďže podľa záznamu o sledovaní sa v tom čase už „C. D.“ v mieste, kde malo dôjsť k údajnému odovzdaniu drogy, nenachádzal.

Zároveň doposiaľ neboli predložené také dôkazy, ktoré by nespochybňovali skutočnosť, či agent „C. D.“ ako zahraničný občan mohol vystupovať na území Slovenskej republiky v drogovej trestnej veci a zároveň zo sledovacieho záznamu je zrejmé, že ak došlo k odovzdaniu drog resp. zabezpečeniu drog odsúdeným opakovane. Opakované zabezpečenie drog bolo vyprovokované „Jure Banovac“ – údajným

agentom, čo samo o sebe je neprípustným konaním policajných orgánov. Preto pri preukázaní týchto dôkazov je spochybnený celý priebeh dokazovania a závery na hlavnom pojednávaní, čo je podľa nás dostatočným dôvodom na povolenie obnovy konania, keďže ako uvádzame vyššie, odsúdený nie je povinný dokázať svoju nevinu v rámci obnovy konania ani hodnoverne preukázať, ako sa stal skutok, ale postačí spochybnenie záverov súdu, čomu v danom prípade objektívne došlo. Pri novom prejednaní veci je dôvodné predpokladať, že odsúdenému bude uložený iný trest ako v pôvodnom konaní a skutok bude posudzovaný ináč a prípadný uložený trest môže byť podstatne iný.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujeme uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 8Nt/59/2023-83 zo dňa 17.01.2024 zrušiť a povoliť obnovu konania vo veci“.

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora k dôvodom sťažnosti odsúdeného A. B..

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, po tom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodov uvedených v § 193 ods. 1 písm. a) alebo b), na základe sťažnosti preskúmal napadnutý výrok uznesenia, a to z všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutému výroku predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutého výroku uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali predpoklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávě.

Sťažnosť proti uzneseniu, ktorým bol zamietnutý návrh na povolenie obnovy konania, je prípustná v súlade s ustanoveniami § 185 ods. 1, 2 Tr. por., § 402 ods. 3 Tr. por., bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1 Tr. por. a v lehote stanovenej § 187 ods. 1 Tr. por.

Nadriadený súd je toho názoru, že napadnuté uznesenie obsahuje všetky zákonom stanovené kritériá z hľadiska jeho formy a obsahu. Uznesenie je presvedčivé, zrozumiteľné a neponecháva nadriadenému súdu otvorenú žiadnu otázku, ktorú by bolo potrebné riešiť. Nadriadený súd si osvojuje dôvody napadnutého uznesenia, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a považuje za nadbytočné správne závery súdu prvého stupňa vo svojom rozhodnutí opakovať, a to preto, lebo v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného súdu tvoria jednotu a v prípade, ak si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie sťažnostných námietok odsúdeného a jeho obhajcu. Nadriadený súd na tomto mieste zdôrazňuje, že pokiaľ súd prvého stupňa nehodnotí návrhy podľa predstáv odsúdeného A. B., nemožno bez ďalšieho konštatovať, že napadnuté uznesenie je nezákonné a nespravodlivé.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Podľa súdnej praxe (Rt 72/1980) dôkazom súdu predtým neznámym môže byť okrem dôkazu doteraz nevykonaného aj dôkaz v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom, ako napr. výpoveď svedka, ktorý v konaní o obnove v podstatných bodoch zmení svoju výpoveď, v ktorom prípade však musia byť predmetom hodnotenia aj dôvody, na základe ktorých došlo k obsahovej zmene výpovede. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisu, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa zmýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil (Rt 6/1997). V konaní o povolení obnovy konania však súd

nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. (Rt 35/1988). V konaní o povolení obnovy konania nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní (Rt 6/1997).

Reálne garantovanie a uplatnenie základného práva na súdnu ochranu v konaní o obnove konania neznamena, aby všeobecné súdy preberali skutkové a právne názory strany konania, ktorá sa domáha obnovy konania.

Ustanovenie § 394 Trestného poriadku stanovuje formálne podmienky pre obnovovacie konanie – existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu. Rozhodovanie o povolení obnovy konania je však podmienené materiálnou podmienkou spočívajúcou v povinnosti súdu, konajúceho o povolení obnovy konania, vyhodnotiť vplyv novej skutočnosti alebo nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. V tomto štádiu rozhodovania je potrebné vyhodnotiť novú skutočnosť alebo nový dôkaz z hľadiska jeho novosti a spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Za skutočnosť súdu skôr neznáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takou skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Novú skutočnosť treba v konaní o obnove konania spravidla preukázať dôkazom.

Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, alebo v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale s novým obsahom, odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil.

Pri posudzovaní podmienok obnovy konania i podľa citovaného ustanovenia zákona (§ 394 ods. 1 Tr. por.) súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk:

1. či ide o skutočnosti alebo dôkazy predtým súdu neznáme,
2. či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v ods. 1 § 394 Tr. por.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novotvrdených skutočností a novonavrhovaných dôkazov. Ako už bolo uvedené vyššie, pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

Krajský súd zdôrazňuje, že jedným zo základných prvkov vlády práva je princíp právnej istoty, ktorý okrem iného vyžaduje, aby v prípade, keď súdy rozhodnú vo veci s konečnou platnosťou, ich rozhodnutie nebolo viac spochybňované. Tento princíp neumožňuje stranám konania, aby sa dožadovali obnovy konania iba z dôvodu opätovného prejednania a nového rozhodnutia vo veci. Samotná možnosť existencie dvoch názorov na vec nie je dôvodom pre opätovné preskúmanie veci. Odklon od tohto princípu je odôvodnený iba v prípadoch, keď sa vyskytnú okolnosti podstatného a naliehavého charakteru. Právomoc vyšších súdov zrušovať alebo meniť právoplatné a záväzné súdne rozhodnutia, by mala byť vykonávaná na účely nápravy základných väd. Táto právomoc musí byť vykonávaná tak, aby bola v čo najvyššej možnej miere dodržaná spravodlivá rovnováha medzi záujmami jednotlivca a potrebou zabezpečiť efektívnosť súdneho systému.

Krajský súd konštatuje, že o takýto prípad sa v konaní o návrhu odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania nejedná.

Krajský súd považuje za nadbytočné opakovať veľmi správne závery okresného súdu a v plnom rozsahu odkazuje na správne práve závery uvedené v napadnutom uznesení okresného súdu. Krajský súd poukazuje na nasledovnú časť odôvodnenia uznesenia okresného súdu:

„Preskúmaním trestného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1T/70/2017 bolo okrem iného zistené, že odsúdený A. B. už v pôvodnom konaní nepopieral stretnutia s občanom iného štátu, spáchanie skutku bolo preukázané výpoveďou agenta – príslušníka polície Chorvátskej republiky vystupujúceho pod menom C. D., z ktorej jednoznačne vyplynulo, že to bol obžalovaný B., ktorý mu navrhol obchod týkajúci sa predaja omamných a psychotropných látok, z prepisu zvukových záznamov, ktoré boli vykonané taktiež vyplýva, že práve odsúdený sa s agentom rozpráva o množstve, ktorého sa mal týkať nákup omamných a psychotropných látok, o spôsobe platby, ich prevzatia a odovzdania. V igelitovom vrecúšku, ktoré A. B. odovzdal policajtovi oprávnenému konať v intenciách ustanovenia § 117 Trestného poriadku, sa nachádzala biela kryštalická látka s názvom hydrochlorid metamfetamínu bez ďalších prímiesí, v ďalšom kryštalická látka s obsahom metamfetamínu (obsah až 6756 bežných jednotlivých dávok), v treťom prípade bola v igelitovej taške zistená prítomnosť bielej kryštalickej látky s obsahom metamfetamínu (4372 až 17488 bežných jednotlivých dávok). Dôkazy vykonané v pôvodnom konaní v ich súhrne potvrdzujú, že odsúdený A. B. aktívne vystupoval vo vzťahu k agentovi, s cieľom zabezpečiť mu na kúpu a predaj omamné a psychotropné látky. V pôvodnom konaní bolo jednoznačne preukázané, že práve odsúdený A. B. zadovážil a následne predal agentovi omamné a psychotropné látky, pričom nebolo spochybnené, že zo strany polície by mohlo ísť o nevyprovokované konanie, keď sám odsúdený ponúkol na predaj väčšie množstvo drog za účelom získať majetkový prospech.

Súd vyhodnotil obhajobu odsúdeného A. B. v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania za účelovú, na verejnom zasadnutí bola opätovne prehratá nahrávka, z ktorej vyplýva, že práve odsúdený ponúkol drogy na predaj a ich zabezpečenie, odsúdený inicioval uzatvorenie obchodu medzi ním a agentom, označenie dĺžky trvania nahrávky, či to bolo do 21.05 hod., alebo 1,05 hod. je irelevantné, obzvlášť keďže ide o dôkaz, ktorý bol vykonaný už v pôvodnom konaní, nejde o nový záznam, o nové označenie dôkazu, práve naopak, totožnosť nahrávky nebola spochybňovaná, v predchádzajúcom konaní o návrhu na povolenie obnovy konania bol namietaný preklad tejto nahrávky, pričom pri preklade č. 369/2017 došlo len k administratívnej chybe, ktorá bola prekladateľkou zrozumiteľne a logicky vysvetlená, súd dodáva, že uznesením Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici bolo odmietnuté trestné oznámenie A. B. pre podozrenie zo spáchania trestného činu nepravdivého znaleckého posudku, tlmočnickeho úkonu a prekladateľského úkonu a marenia spravodlivosti, ktoré smerovalo voči E. F., resp. iným páchatateľom, keďže skutočnosti v ňom uvádzané nenasvedčovali tomu, že by bol spáchaný trestný čin alebo priestupok.

Aj Najvyšší súd SR v konaní o dovolaní A. B. v rozsudku sp.zn. 3Tdo/47/2019 zo dňa 26.02.2020 okrem iného konštatuje: „Zo zvukových nahrávok je zrejmé, že to bol práve obvinený, ktorý ponúkol drogy na predaj a taktiež ich zabezpečenie a ktorý bol ochotný agentovi zaplatiť prenocovanie v hotely, len aby získal čas potrebný na zabezpečenie prvej dohodnutej dávky 100 gramov metamfetamínu v hodnote 4.500,- Eur. V kontexte celej zaznamenanej komunikácie je možné konštatovať, že to bol práve obvinený, ktorý svojim aktívnym konaním inicioval uzatvorenie obchodu medzi ním a agentom.“

Návrh smerujúci k prevereniu povolení Chorvátskej republiky vo vzťahu k povoleniu C. D. vykonávať služobnú činnosť na území Slovenskej republiky súd zamietol, keďže táto otázka bola preskúmaná súdom už v pôvodnom konaní, súd mal k dispozícii aj Dohodu medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Chorvátskej republiky o policajnej spolupráci, ktorú predložil odsúdený s návrhom na povolenie obnovy konania, teda nemožno konštatovať, že ide o nový dôkaz v konaní a žiadne iné relevantné dôkazy odsúdený súdu v konaní nepredložil. Súd pripomína, že išlo o vyšetrovanie (konanie) vedené na území Slovenskej republiky, slovenskými orgánmi činnými v trestnom konaní, v zmysle ustanovení Trestného poriadku, agent pôsobil len na území Slovenskej republiky a na základe príkazu slovenskej strany (Okresný súd Žilina) na použitie agenta, ktorým bol príslušník Policajného zboru Chorvátskej republiky, a na jeho pôsobenie boli udelené všetky potrebné príkazy, respektíve súhlasy. Postup orgánov činných v trestnom konaní a súdov v súvislosti s činnosťou agenta bol vyhodnotený ako zákonný prvostupňovým súdom, odvolacím súdom, a taktiež Najvyšší súd SR v rozhodnutí o podanom dovolaní sp.zn. 3Tdo/47/2019 zo dňa 26.02.2020 okrem iného uvádza: „V posudzovanej veci najvyšší súd zistil, že použitie agenta sa realizovalo na základe žiadosti vyšetrovateľa Policajného zboru

z dôvodu, že polícia disponovala poznatkami o možnom obchodovaní s omamnými a psychotropnými látkami zo Slovenskej republiky do štátov Európskej únie. Z dôvodu preukázania vyššej dôveryhodnosti bol za agenta ustanovený Okresným súdom Žilina v zmysle § 10 ods. 20 Trestného poriadku príslušník polície Chorvátskej republiky. Okresný súd taktiež vydal príkazy na sledovanie osôb a vecí, vyhotovenie obrazových, zvukových a obrazovo-zvukových záznamov, informačno-technických prostriedkov a predstieranej dodávky. Všetky tieto príkazy boli vydané zákonným spôsobom, čo nespochybňuje ani obhajoba. Vychádzajúc z vyššie uvedeného Najvyšší súd SR potom dospel k záveru, že zo strany orgánov činných v prípravnom konaní nešlo v tejto veci o žiadnu svojvôľu, ale o legálny (v súlade s platnými právnymi predpismi), legitímny (týkal sa vymedzeného cieľa) a proporcionálny (primeraný, nevyhnutný a inými prostriedkami nedosiahnuteľný) zásah do súkromia obvineného A. B..“

Z uvedeného vyplýva, že ani vykonané dokazovanie prehratím CD nosiča a oboznámením sa s vyššie uvedenou dohodou neprineslo žiadny nový dôkaz v konaní, ktorý by sám o sebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi vykonanými v pôvodnom konaní mohol odôvodniť iné rozhodnutie súdu vo veci, obsah nahrávky a jej označenie je skutočnosťou známou už v pôvodnom konaní. Rovnako tak Dohoda medzi vládou SR a vládou Chorvátskej republiky o policajnej spolupráci, ktorá je súčasťou už pôvodného spisového materiálu vedeného pod sp.zn. 1T/70/2017, nie je novým dôkazom, pričom obnovou konania ako mimoriadnym opravným prostriedkom sa nemôže odsúdený domáhať prehodnotenia týchto dvoch dôkazov vo svoj prospech.

Namietaná nahrávka, ako aj konanie agenta C. D. boli predmetom dokazovania v pôvodnom trestnom konaní, pričom žiadne nové skutočnosti neboli v konaní o obnove konania preukázané akýmkoľvek dôkazom tak, aby boli spôsobilé samy o sebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi skôr známymi, odôvodniť iné ako pôvodné právoplatné rozhodnutie či už o vine alebo uloženom treste.

Súd pripomína, že v konaní o povolenie obnovy konania sa nepreskúmava vecná správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní, ale skutočnosti a dôkazy pre súd nové, skôr neznáme, pričom reálne garantovanie a uplatnenie základného práva na súdnu ochranu v konaní o obnovu konania neznamená, že súd preberie skutkové a právne názory strany trestného konania, ktorá sa domáha jeho obnovy, pričom v danom prípade nie je možné ustáliť dôvody obnovy konania.

V súhrne vyššie uvedeného, súd po vykonanom dokazovaní musí konštatovať, že v tomto prípade nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti ani dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, resp. akúkoľvek zmenu rozhodnutia vo veci samej, teda neboli splnené podmienky pre povolenie obnovy konania, preto návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.“

Krajský súd sa podrobne oboznámil s námietkami uvedenými v písomných dôvodoch sťažnosti a po ich dôkladnom preštudovaní konštatuje, že tieto nie sú dôvodné. Sťažnostné argumenty odsúdeného nie sú spôsobilé zvrátiť stavu veci a zákonu zodpovedajúci výrok uznesenia súdu prvého stupňa napadnutý sťažnosťou. Argumenty uvádzané v sťažnosti odsúdeného sú len opakovaním argumentov prednesených v písomných dôvodoch návrhu na obnovu konania, resp. argumentov prednesených v pôvodnom konaní, pričom okresný súd sa s týmito námietkami dostatočne vysporiadal v odôvodnení napadnutého uznesenia.

Podľa výsledkov prieskumu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo, nadriadeným súdom neboli zistené také pochybenia pri aplikácii práva hmotného a procesného okresným súdom, ktoré by odôvodňovali zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia, a preto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. krajský súd sťažnosť odsúdeného A. B. zamietol, pretože nie je dôvodná.

Toto rozhodnutie sťažnostného súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.